

DE TOTA LA VIDA

TONI VALL

Periodista

@tonivall

LElena fa més de cinquanta anys que és clienta de la matalasseria Lázaro, al número 184 del carrer Gran de Sant Andreu. Conserva en un pedestal el record de la Teresa Feliu, pal de pallar de la tercera generació a càrrec d'aquest negoci familiar i mare del Sergi Gay, l'actual propietari. "Sabia vendre com ningú i ho coneixia tot sobre el tracte amb la gent, amb la necessitat d'escoltar i aconsellar", rememora l'Elena. Està xerrant amb el Sergi perquè ahir va comprar un coixí de làtex, però l'ha de canviar perquè l'olor de nou que fa topa de ple amb la sensibilitat química que li fa la guita des de ja fa temps. "No pateixis, segur que trobem la solució –li diu el Sergi–. Què tal un coixí de fibra? Jo crec que t'anirà bé". Aquesta és una de les claus d'un comerç així, la capacitat d'entendre les necessitats del client, d'aconse-

•
Un document del 1919 amb l'encàrrec d'una màquina de passar la llana demostra que és un negoci centenari
•

llar-lo sobre un canvi de matalàs, sobre si aquell mal d'esquena pot millorar una mica si el coixí s'ajusta millor i, sobretot, fer sempre pedagogia de com és d'important poder i voler descansar bé durant les hores de son.

Els matalassos de llana ja fa temps que han passat a la història. És bonica la foto que penja de la paret. S'hi veu el pare del Sergi cardant la llana al carrer, d'aquells temps en què els matalassos de llana eren els reis i cada dos anys era aconsellable refer-los perquè s'havien deformat per l'efecte del cos reposant cada nit a sobre seu. Tota la vida ha conegut el negoci, des de petit, quan les muntanyes de matalassos li servien de trampolí, llit elàstic –mai més ben dit– i muntanya russa. Tot alhora. Amb la mort recent dels seus dos germans, avui està sol al capdavant del negoci, amb l'ajuda del seu fill, que ja acumula bona experiència pujant i baixant matalassos per les escales de Sant Andreu –i d'on toqui anar–, ja que les grans dimensions de l'objecte fan que sovint no càpiga als ascensors.

Però, a veure, avui quins són els tipus de matalassos que podem comprar? Fàcil, de molles –els típics de Flex i Pikolin–, viscoelàstics i de làtex. Quins són els menys recomanables? El Sergi ho té claríssim, els

PER A QUÈ VOL EL MATALÀS?

FOTOS: FRANCESC MELCION

viscoelàstics, o sigui els que abans n'hi dèiem d'escuma. "Són els més populars del món, els que venen a totes les supercadenes mafioses, els que fan més calor perquè no transpiren bé". I el que va millor? Els de làtex, els que s'assemblen més als antics de llana. Però alerta! Han d'anar sempre sobre somier, perquè si no, no transpiren i, a còpia d'absorbir l'escalfor i humitat del cos humà, es floreixen. Tota una classe magistral sobre matalassos. Impagable.

Fa pocs dies, el Sergi ha trobat a l'arxiu del barri un document datat el 1919 que reflecteix l'encàrrec que el seu besavi va fer per a una màquina de passar la llana. Això serveix de suport perquè la botiga pugui rebre la distinció d'establiment centenari, encara que la família té molt clar que l'obertura data segur de principis de segle. Va estar al número 164 del mateix carrer des del naixement fins al 1992, quan es va traslladar a l'emplaçament actual. L'àvia, Concepció Lázaro, va agafar el relleu del fundador. I després els pares, Joan Gay Lázaro i Teresa Feliu. Els temps han canviat molt, igual que el barri, Sant Andreu, que es manté com un oasi amb vida de poble, però que també ex-

•
A Lázaro hi entra tant qui vol un matalàs nou o un coixí nou com qui dorm malament i vol més qualitat de vida
•

perimenta els canvis comercials i de població de la resta de la ciutat. "Ara ja no es tracta de fer matalassos, sinó de fer d'intermediaris i de transportistes. Però sobretot, d'aconsejar", recalca el Sergi. La immensa majoria de clients de Lázaro són del barri, però també en tenen de la resta de Barcelona i fins i tot de fora: "Anem on ens demanin!"

A més a més de matalassos i coixins, també venen somiers, esclar, i els imprescindibles protectors i fundes. Avui en dia, resulta quasi impensable no posar un protector al matalàs per evitar la variada tipologia de taques que poden agredir-lo. Entra una clienta que demana escuma per reomplir un coixí del coll que ha buidat i netejat: "I tant, l'hi preparo i aquesta tarda ja el pot passar a recollir". A Lázaro hi pot entrar tant aquell que vol un matalàs nou i un coixí nou –els dos elements dialoguen més del que ens podríem pensar– com aquell que dorm malament i vol més qualitat de vida. "Per a què vol el matalàs?". Una pregunta d'entrada potser un pèl inquisitiva però imprescindible. Per a ús diari propi? Gasti-se'ls. Per a l'habitació dels convidats? Potser amb un de més senzill ja fa. I últimament una comanda recurrent: un matalàs per a la persona que ve a cuidar un progenitor. Important.

La centenària matalasseria Lázaro de Sant Andreu
vetlla pel descans dels veïns